Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l prodal notářským spisem z 15. dubna 1924 pozemek v P. za 185.000 Kč. Plat. rozkazem z 25. května 1926 byla mu vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí na podkladě nabývací hodnoty 113.324 Kč dle smlouvy z 11. července 1923. Žal. úřad platební rozkaz v pořadí instancí potvrdil, poněvadž při nesporném nepodání dávkového přiznání nemusil vůbec vyměřující úřad výměr z 29. března 1926 stanovící nabývací hodnotu částkou 113.324 Kč zcizitelí zasílati a stačilo, zjistil-li nabývací hodnotu sám, neslyše již zcizitele jako stranu. — — — — —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto: — — —

Stížnost přiznává, že správně bylo použito prekluse st-le pro nepodání přiznání k dávce, a uznává, že byl úřad oprávněn stanoviti nabývací hodnotu na základě pomůcek vlastních, v daném případě odhadem; ale podle náhledu stížnosti nezbavuje prekluse st-le práva brojiti proti výši nabývací hodnoty odhadem stanovené a proti způsobu, jakým odhad ten byl proveden.

Dle stálé judikatury nss-u st-l, který byl právem prekludován, pozbyl tím práva součinnosti při vyměřování dávky a práva činiti námitky proti základům, na nichž dávka se vyměřuje a jež si úřad vyměřující zjistil bez účasti st-le na podkladě a v mezích pomůcek, jež má po ruce. Tím ovšem není vyloučeno, aby st-l namítal, že při stanovení hodnot úřadem, nebylo použito takových pomůcek, jaké mají dávková pravidla na mysli.

Takovou námitku uplatňuje stížnost, tvrdí-li, že úřad nemohl hodnotu stanoviti na základě vyjádření stav. úřadu hl. m. Prahy, když úřad ten jest součástí magistrátu, tedy vlastně součástí vyměřujícího úřadu. Než ani této námitce nelze přiznati oprávněnost.

Zákon (dávková pravidla) neobmezuje úřad ve volbě pomůcek, jichž jest ve smyslu § 16 odst. 1 prav. dáv. při vyměření dávky použíti, stačí, aby si získal spolehlivým způsobem bezpečný podklad pro posouzení a stanovení výše hledané hodnoty. Takovým pokladem nemusí býti jedině posudek osob mimo úřad stojících, nýbrž může jím býti i posudek vlastního orgánu vyměřujícího úřadu, který má odborné znalosti a způsobilost k takovýmto posudkům, jichž je třeba ke zjištění vyhledávaných hodnot.

Užije-li se uvedených úvah na daný případ, jest toho důsledek, že vyměřující úřad, magistrát hl. m. Prahy, mohl ke stanovení nabývací hodnoty použíti nálezu a posudku svého stav. úřadu. Že by pak posudek ten trpěl nějakou věcnou vadou, aneb že by vyměření dávky bylo s výsledkem odhadu v rozporu, stížnost netvrdí.

Č. 7607.

Dávka z přírůstku hodnoty: * Směna půdy zabrané za půdu nezabranou dle § 24 zák. č. 81/20 (zák. příděl.) jest osvobozena od dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti dle § 3 č. 3 dávk. pravidel č. 143/1922.

(Nález ze dne 4. prosince 1928 č. 32.400.)

Věc: Václav a Anna T. v M. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Listinou o přídělu a smlouvou směnnou z 27. března 1925 přidělil stpú jménem státu dle §§ 10 a 15 zák. č. 215/19, dle § 1 zák. č. 81/20 a dle § 7 č. 8 zák. č. 330/19 vzhledem k ustanovení § 1 zák. č. 215/19 a §§ 28 a 18 zák. č. 329/20 st-lům do vlastnictví z velkostatku O. státem dle zák. č. 215/19 zabraného a dle zák. č. 329/20 převzatého zbytk. statek M. s pozemky k němu náležejícími za přídělovou cenu 337.680 Kč 60 h. Na vyrovnání této přídělové ceny postoupili st-lé státu svoji usedlost v H. v ceně 147.380 Kč 60 h, zbytek pak přídělové ceny 190.300 Kč zaplatili st-lé hotově.

Plat. rozkazem z 19. října 1926 byla pak st-lům vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí na podkladě nabývací hodnoty stanovené k 1. lednu 1914 částkou 90.000 Kč. V odvolání uplatňovali st-lé osvobození od dávky z důvodu § 3 čís. 3 pravidel. Žal. úřad odvolání zamítl. — — —

O stížnosti uvážil nss takto: — — —

St-lé domáhali se již v řízení správním osvobození od dávky s poukazem na ustanovení § 24 příd. zák. č. 81/20, tvrdíce, že v obci, v níž leží nemovitosti jimi směněné, nebylo půdy zabrané, za to však mnoho uchazečů o příděl půdy, z kteréhožto důvodu byla směna ve smyslu § 24 příd. zák. provedena a státem takto nabyté nemovitosti uchazečům ve smyslu § 1 č. 1 a 2 zák. č. 81/20 přiděleny.

Žal. úřad nepopírá, že šlo o směnu za tím účelem, aby byla získána půda pro příděl, přes to však odpírá osvobození od dávky, ježto směna převodem nastalá měla za předmět nemovitosti nezabrané a ustanovení § 3 č. 3 dávk. pravidel poskytuje osvobození od dávky pouze, jde-li o převod nemovitostí zabraných. Názoru tomu nemohl nss přisvědčiti.

Podle § 3 č. 3 dávk. pravidel jsou od dávky osvobozeny také směny nemovitostí uskutečněné na základě zák. záb. a zákonů tento zákon provádějících a doplňujících. Par. 24 zák. č. 81/20 (přídělového) vydaného po rozumu § 10 zák. záb. (č. 215/19) jedná o směně půdy zabrané s půdou nezabranou, a o takový případ právě jde.

Z tohoto skutkového a právního stavu je zřejmo, že jsou dány veškeré předpoklady pro osvobození převodu od dávky. Odepřel-li pak žal. úřad převodu osvobození od dávky z důvodu, že osvobození to přísluší jen pokud jde o převod pozemků zabraných, vycházel z nesprávného právního názoru.

Č. 7608.

Živnostenské právo: * Praktická práce v živnosti mistra tesařského, která je dle § 16 min. nař. z 27. prosince 1893 č. 195 ř. z. předepsána pro případ, že má býti v jedné osobě s živností stavitelskou spojena živnost mistra tesařského, nemusí býti konána v nesamostaném postavení jako práce pomocného pracovníka, nýbrž dostačí, když uchazeč o koncesi mistra tesařského podá průkaz, že jako stavitel